

Pojam narkomanije

Vrsta: SeminarSKI | Broj strana: 16 | Nivo: Pravni fakultet

Pojam narkomanije

To je, zapravo, zastareli naziv za zavisnost o drogama. Vladimir Hudolin /1987/ ovu vrstu zavisnosti definiše kao prekomerno, redovno uživanje droge, zbog čega nastupa zavisnost /fizička, psihička ili obe/, tj. takvo stanje da bolesnik bez droge više ne može živeti, uz pojavu tolerancije, tj. potrebe za povišavanjem doze, a delovanjem droge dolazi do oštećenja psihičkog i fizičkog zdravlja i širih društvenih šteta. Pored navedene, često se citira i definicija Svetske zdravstvene organizacije, iz 1952.godine po kojoj je zavisnost "stanje periodične ili hronične intoksikacije, štetne za pojedinca i društvo, koja se postiže ponavljanim uzimanjem neke droge /prirodne ili sintetičke/."

Narkomanija kao oblik zavisnosti od hemijskih sredstava uključuje kompulzivnu upotrebu sredstava koja izaziva i zavisnost od droge, a karakterišu je:

- neodoljiva žudnja za nastavljanjem uzimanja droge - psihoaktivne supstance (tj. supstance koje menjaju stanje svesti, raspoloženje i ponašanje) prirodnog ili sintetičkog porekla;
- dugim uzimanjem droge dolazi do porasta tolerancije, pa se količina droge povećava radi postizanja odgovarajućeg farmako-dinamičkog i psihološkog efekta;
- psihička ili fizička zavisnost, ili i jedna i druga;
- apstinencijalni sindrom, nakon prestanka uzimanja droge;
- štetne posledice za pojedinca i društvo.

Znatiželja, nezadovoljstvo i "mladalačka pobuna protiv sveta", želja za prihvatanjem u društvu koje im imponuje, nesigurnost i nedostatak samopouzdanja – samo su neki od stotinu razloga zbog kojih mladi ljudi počnu eksperimentisati s drogama.

Roditelji, u večnoj trci da porodici osiguraju "normalan" život, mogu se naći u situaciji da ne reaguju na vreme. Ponekad se i roditelji koji misle da rade "najbolje" nađu pred zidom i užasnom spoznajom da se njihovo dete kocka sa budućnošću i životom.

Zato, treba naći vremena i razgovarati, treba poznavati svoje dete. Baš kao što dete učimo o rešavanju drugih životnih problema i situacija, tako ne treba zatvarati oči ni pred drogama. Mladi čovek mora naučiti kakva mu zaista opasnost pretili. Porodična sreća, pa i život mogu biti cena kojom se plaća zanemarivanje i pomisao "Moje dete se ne drogira, to rade neka druga deca".

Roditelji, po pravilu, kasno primete da im je dete zavisnik od droga. Deca koriste drogu i po nekoliko godina, a njihovi roditelji to saznaju, recimo, tek u poslednja dva meseca. Osim što su zauzeti i preokupirani borbom za osiguranje egzistencije, najčešće su roditelji "slepi za promene u ponašanju kod svoje dece". Štaviše, roditelji obično negiraju promene u detetovom ponašanju.

Vreme počinjanja konzumiranja psihoaktivnih supstanci u proseku se pomerilo na oko 15 godina. Čak se kod sve mlađih i mlađih adolescenata, kod dece od 12, 13 ili 14 godina uspostavlja zavisnost ili zloupotreba uzimanja droga. S obzirom da adolescenti još nemaju sopstvenu organizovanu ličnost, oni žele da se identifikuju sa vršnjacima, da postanu deo plemena u kome neće da štrče ni na koji način.

Zelja za dokazivanjem

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com